

லென்ஸ் திரைப்படத்தை முன்வைத்து - I

பாலியலின் உளவியல்

அவனி அரவிந்தன்

அண்மையில் வெளிவந்த 'லென்ஸ்' திரைப்படம் மனித மனத்தின் வக்கிரத்தை முகத்தில் அறைந்தது போல வெளிப்படுத்தியிருந்தது. அன்பின்பால் கூடும் இரு உடல்களை அவர்களுக்குத் தெரியாமல் படம் எடுத்து, இணையத்தில் பரவவிட்டு, தானும் கண்டு சுகம் அடையும் ஒரு வித உளவியல் குறைபாட்டை திரைக்கதையாக்கி இருந்தனர். ஆனால் பார்த்தால் அன்பின்

பொதுவாகப் பிசுபிசுப்பான மிகுதியிலோ, இச்சையின் உச்சத்திலோ, மனை உறவுக்குட்பட்டோ வெளியிலோ இத்தகைய எந்த வரைமுறையும் இன்றி பாலுறவைப் பார்ப்பதாலேயே பரவசம் அடையும் பிறவிகள் இருக்கிறார்கள். கிணற்றடியில், ஓடை புதர் மறைவில், ஊர்மக்களில் இருவர் கலவி கொண்டதைக் கண்டு அதை விவரித்துச் சொல்லும் பழைய பொழுதுபோக்கின் மிக மோசமான தற்போதைய பரிணாமம்தான் இணையப் பார்வைமோகம் (Internet voyeurism).

இயற்கையின் எந்தப் படைப்பை விடவும் மர்மமானது எதுவெனக் கேட்டால், மனித உளவியல் என்று தயங்காமல் சொல்லலாம். எத்தனை எத்தனை ஆராய்ச்சியாளர்கள், கவிஞர்கள், நாவலாசிரியர்கள் அத்தனை பேரும் எழுதி எழுதித் தீராத விஷயம் அது. பார்வை மோகம் கொண்டவர்களை எந்தப் பட்டியலுக்குள்ளும் அடக்கிவிட முடியாது. சமூகத்தில் எல்லா தட்டில் உள்ளவர்களும் இதில் அடங்குவர். தான் வாழாத வாழ்க்கையின் அந்தரங்கங்களைத் தெரிந்து கொள்ளும் அற்ப ஆவல் அனைவருக்குமே உண்டு. அதிலும் அடித்தட்டு அம்மணங்களைச் செல்வந்தர்களும்,

மாளிகைகளின் காமக்கேளிக்கைகளை நடுத்தர, அடித்தட்டு மக்களும் மிகுந்த விருப்பத்துடன் காண முயலும் நிலை வெளிப்படையாக இல்லாவிட்டாலும் இணையத் தொடர்பு கொண்ட கைப்பேசியில் மிக எளிதாக இருக்கிறது.

லென்ஸ் திரைப்படத்தைப் பொறுத்தவரையாரென்றே தெரியாத எளிய மக்களின் படுக்கையறையில், குளியலறையில் நுண்ணிய ஒளிப்படக்கருவியைப் பொருத்தி படம் பிடித்து இணையத்தில் விடுவதைப் பொழுது போக்காகச் செய்யும் ஒருவனை அவனது மனைவியின் நிர்வாணத்தைக் கொண்டே பழிவாங்குவதாகக் காட்சிகள் விரியும். பிறகு அது அவனது மனைவி இல்லை. அவளைப் போன்ற உடல்வாகு கொண்ட ஒரு பாலியல் தொழிலாளி என்பது போல சொல்லிப் பாதிக்கப்பட்டவனை நியாயப்படுத்தியிருப்பார்கள். இந்த இடத்தில் வெறும் பார்வை மோகம் என்பதைத் தாண்டி பாலியல் பழிவாங்கல் (Revenge Porn) என்ற மனநிலைக்குள் கதை மெல்ல நம்மை இட்டுச்செல்கிறது.

இப்போதைய விரைவான இணையச் சூழலில், இருக்கும் கணக்கற்ற சமூக வலைத்தொடர்பு செயலிகளில், அன்பு கொள்வதும் அதை முறித்துக்கொள்வதும் கணப்பொழுதில் நிகழக்கூடியவையாக இருக்கின்றன. பிரிந்த பின் வெறுப்பை வெளிக்காட்டவும், பழிவாங்கவும் பத்தாண்டா ஆகப்போகிறது. அதுவும் நொடியில் நடந்து விடுகிறது. கை கோர்த்துச் சேர்ந்திருந்த நிழற்படங்கள் முதற்கொண்டு, உடல்கள் கூடிய ஒளிப்படம் வரை ஒரு நிமிடத்தில் இணையத்தில் ஏற்றப்பட்டு இமை மூடித்திறப்பதற்குள் எங்கெங்கோ பரவி அனுப்பியவருக்கே திரும்ப வரும் அளவுக்குத் தொழில்நுட்பத்தில் முன்னேறி இருக்கிறோம். இணையம் என்பது கைக்கொள்ளாக் கடல். கடலில் கரைத்த உப்பைக் கைவிட்டா எடுக்க முடியும். ஒரு முறை பதிவேற்றம் செய்துவிட்டால்

பிறகு அதன் பரவலைத் தடுப்பது எளிய மக்களுக்குக் கிட்டத்தட்ட இயலாத காரியம்.

திருட்டுப்பயலே2 படமும் இத்தகைய மனநிலை கொண்ட ஒருவனை அடிப்படையாகக் கொண்டு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் படத்தில் கதை நாயகனுக்கும் எதிர் நாயகனுக்கும் இருக்கும் வேவு பார்ப்பதில் ஒற்றுமை, ஆனால் கதை நாயகன் அரசுக்காக வேவு பார்க்கிறான், எதிர் நாயகன் ஆசைக்காக வேவு பார்க்கிறான். இரண்டு கதாபாத்திரங்களிலும் தீமையின் சாயலைக் கதையின் போக்கிற்கு ஏற்றாற்போல ஏற்றியும் இறக்கியும் காட்டியிருப்பார்கள். கதைநாயகன் தொடக்கத்தில் அடுத்தவரின் அந்தரங்கங்களின் சுவாரசியங்களை ரசிக்கிறான். அதைத் தொடர்ந்து அந்த ரகசியங்களைப் பணமாக்கும் குறுக்கு யுக்திகளையும் மேற்கொள்கிறான். ஒரு கட்டத்தில் தன் மனைவியே இன்னொருவனின் கணிப்பொறியில் சிக்கி இருப்பதைத் தெரிந்து அதையும் சமாளித்து அந்தச் சிக்கலான அனுபவங்களால் தான் மேற்கொண்ட கைப்பேசி ஒட்டுக்கேட்கும் வேலையை வெறுக்கத் தொடங்குகிறான். எதிர் நாயகனோ பார்வை மோகத்தின் படியில் இருந்து பாலியல் பழிவாங்கலுக்குத் தாவுவதாக கதை செல்கிறது. தரமணி திரைப்படத்தில் கூட தான் காதலித்தப் பெண் அமெரிக்கா சென்று அங்கிருப்பவரை திருமணம் செய்யவிருக்கிறார் என்பது தெரிந்த காதலன் அவள் மீது மனதில் ஏன்மம் கொள்கிறான். அவள் மீண்டும் சொந்த ஊர் திரும்பும்போது நயமாகப் பேசி உறவு கொண்டு அதை கைப்பேசியில் படம் எடுத்து வைத்துக்கொள்கிறான், மிரட்ட வசதியாக இருக்கும் என்று. இன்னொரு கட்டத்தில் பெண்கள் மீது வெறுப்பு ஏற்பட்டதைச் சமன் செய்ய, கிடைக்கும் பெண்களிடம் எல்லாம் கைப்பேசியில் மணிக்கணக்கு இல்லாமல் பேசுகிறான். பெரிய குடும்பத்துப் பெண்களிடம் பணம் பிடுங்குகிறான். தேநீர்க்கடையில் அருகில் அமர்ந்திருப்பவர்கூட தான் காதலித்தப் பெண் தன்னைக் கைவிட்டதாகக் கூறி அவள் எண்ணையும் கொடுத்து சித்திரவதை செய்யுங்கள் என்று ஆர்வமுடன் கூறுகிறான். இவையும் பாலியல் பழிவாங்கலின் ஒரு உத்தி என்றே சொல்லலாம்.

மொத்தத்தில் இப்படிப்பட்ட மனம் உடல் சார்ந்த இணையைத் தனியுரிமை

அத்துமீறல்களை நாம் வாழும் சமூகம் எப்படிப் பார்க்கிறது என்று எண்ணிப்பார்த்தால், பெரும்பாலும் பாதிக்கப்பட்டவர்களையே பழி சொல்வதாகத்தான் இருக்கிறது (Blaming the victims). எச்சரிக்கை உணர்வு இல்லை. நடத்தை சரி இல்லை. உடையில் கண்ணியம் கிடையாது என்று பட்டியலை நீட்டும். அதையே பண்பாடு என்றும் பறைசாற்றும் பாங்கே இங்கு அதிகம். அதிலும் முதன்மையாக பெண்களை மட்டுமே குறைசொல்வதுதான் குலவழக்கம். கலாச்சாரத்தையும், பண்பாட்டையும், கவுரவத்தையும் பாவம் இந்தச் சமூகம் பெண்களின் அங்கங்களில் வைத்திருக்கிறது. இத்தனையும் மீறி பாலியல் தனியுரிமை குறித்துப் பேச வேண்டியது முன்னெப்போதையும் விட இன்று மிக மிகத் தேவையாக இருக்கிறது.

அண்மையில் பரபரப்பை ஏற்படுத்திய 'லட்சுமி' குறும்படம் எழுப்பும் கேள்விக்கான பதிலைத் தேடும்போதுபாலியல் அத்துமீறலுக்கும்பாலியல் தனியுரிமைக்குமான தொடர்புபுள்ளிகளையும் விலகும் புள்ளிகளையும் கண்டறியலாம். தாளம் மாறாத இயந்திர வாழ்க்கையை ஒரு ஒண்டுக்குடித்தனத்தில் வாழும் குடும்பம் எதிர்கொள்ளும் இருத்தல் குறித்த குழப்பங்களையும் அதனால் தடம் புரளும் கதாபாத்திரங்களாக ஒரு கணவன் மனைவியை நம் முன் உலவ விடுகிறார்கள். அதில் கணவனுக்கு வேறு பெண்ணுடன் தொடர்பு இருப்பதாக பார்வையாளருக்குத் துப்புக் கொடுக்கப்படுகிறது. பின் வரும் காட்சிகளில் மனைவி தினமும் செல்லும் ரயிலில் சந்திக்கும் ஒருவன் இவளின் கருத்துகளுக்கு மதிப்பளிப்பவனாகவும், கலையிலக்கியங்களில் வித்தகனாகவும் இருப்பதால் ஈர்ப்பு ஏற்படுகிறது. தனது வீட்டுக்குத் திரும்ப முடியாத ஒரு மழையிரவில் அவனது வீட்டில் தனிமையில் சந்தித்துப் பேசிக்கூடித் திரும்புகிறார். மறுநாளில் இருந்து ரயிலில் இல்லாமல் பேருந்தில் பணிக்குச் செல்வதாகப் படம் முடிகிறது. பலருடைய பார்வையும் ஆண் தவறு செய்தால் பெண்ணும் பதிலுக்குத் தவறு செய்யலாமா? என்பது போலவே அமைகிறது. ஆழமாகப் பார்த்தால் இந்தப் படமும் கூட பாலியல் சுதந்திரத்தைப் பட்டவர்த்தனமாகப் பேசவில்லை. பெண் தனக்குப் பிடித்த இணையுடன் சேருவதை நியாயப்படுத்த

அவளது கணவன் தவறு செய்கிறான் என்பதைக் காட்ட வேண்டிய கட்டாயம் இருப்பதை பதிவு செய்கிறது. மணமுறிந்த பெண்ணை விரும்பும் ஆண் குறைந்தபட்சம் காதல் தோல்வி உற்றவனாகவேனும் இருக்க வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தமான எதிர்பார்ப்பு நம்மிடையே இருப்பதைப் பிரதிபலிக்கும் சமீபத்திய படங்கள் தர்மதுரை, தரமணி போன்றவை.

பெண்களைத் தெய்வமாக மதிக்கிறேன், அவர்களைப் பாதுகாப்பேன், அவர்களின் தவறைத் திருத்தி நல்ல குடும்பப் பெண்ணாக்குவேன் என்று தமிழ்ப்படக் கதாநாயகர்கள் இனியும் சொல்வது நகைச்சுவைக் காட்சியாக வேண்டுமானால் இருக்கலாம். ஏன் பெண்ணுக்குச் சுதந்திரம் கொடுப்பேன் என்று ஒரு ஆண் சொல்வதே ஆணாதிக்க மனநிலை தான். அவரவர் சுதந்திரம் அவர்கள் கையில் தான் இருக்கிறது. அது கொடுத்துப் பெற்றுக்கொள்ளும் பண்டம் இல்லை தானே. எந்த ஒரு ஆணும் பெண்ணும் உடல் சார்ந்தும், உள்ளம் சார்ந்தும் மற்றவரை அடிமையாக்காமல்

இருந்தால் போதும்.

தற்போதைய கல்விச்சூழலும், ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் தொழில்நுட்பத்துறையிலேனும் இருக்கும் பொருளாதாரச் சமநிலையும் பெண்ணுக்கான பாலியல் தனியுரிமையை அவள் எடுத்துக்கொள்வதற்கான காலத்தைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நடைமுறைப்படுத்தும். தரமணி படத்தில் தன்மீது அன்பு கொண்டவன் தனக்குத் தீங்கிழைத்திருந்தாலும் மீண்டும் மன்னித்து ஏற்றுக்கொள்ளும் முடிவை ஆண்டிரியா கதாபாத்திரமே எடுக்கிறது. அங்கே ஆணின் தன்னகங்காரத்தை நிற்கதியான தூசியாக்கிப் பறக்கவிடுகிறார் இயக்குனர். பாலியல் ரீதியிலான அத்துமீறல்களும், பழிவாங்கல்களும், சுதந்திரமும் ஒரே இடத்தில் ஒன்றாகக் கலந்து இருந்தாலும் மூன்றையும் பகுத்தறிந்து நிராகரிக்க வேண்டியதை விலக்கி ஏற்க வேண்டியவற்றை ஏற்றுக்கொண்டால், மனிதகுலம் அடுத்த பரிணாமத்தை நோக்கி முன்னேறிச்செல்லும் பாதை குற்றமற்ற ஒளி மிகுந்ததாக இருக்கும்.

e-mail : arvinstar@gmail.com

லென்ஸ் தீர்ப்படத்தை முன்வைத்து - II

மெய்நிகர் உலகம்

சர்வோத்தமன்

ஒரு பெண்ணைப் பார்த்து அவளுடன் பழகி அவளைப் பிடித்து அவளிடம் காதலைச் சொல்லிப் பின், அவள் அதை ஏற்று இருவரும் திருமணம் செய்து கொள்கிறார்கள் அல்லது அவள் அதை நிராகரிக்கிறாள்.

வழக்கமாக, தமிழ் சினிமாவில் வரும் கதை இதுதான். நேர் பரிச்சயம் இல்லாமல் கடிதம் மூலமாகவும் உறவுகள் பலப்படும். ஆனால் இணையத்தில் சமூக வலைத்தளங்களால் உருவாகும் உறவுகள் எந்தளவு பலமானது,

அப்படி உருவாகும் காதல்களும் எதிர் பால் ஈர்ப்பும் நிஜ வாழ்க்கையில் எந்தளவு பாதிப்பு செலுத்த வல்லது. இது குறித்து தமிழில் அதிக படங்கள் வரவில்லை. காதலர் தினம் போன்ற படங்களில் அவர்கள் விரைவில் ஒருவரை ஒருவர் சந்தித்துக் கொள்கிறார்கள். அது மெய்நிகர் உலகத்திலிருந்து மெய் உலகத்திற்கு வந்துவிடுகிறது.

சமீபத்தில் வெளியான லென்ஸ் திரைப்படம் இப்படி மெய்நிகர் உலகில் உருவாகும் உறவுகளும் அது நிஜ வாழ்க்கையில் ஏற்படுத்தும் பாதிப்பையும் ஓரளவு தீவிரத்துடன் பேசுகிறது. சமூக வலைதளங்களில் புழங்கும் போது உருவாகும் நமது ஆளுமையும் நிஜ வாழ்க்கையில் இருக்கும் நமது ஆளுமையும் முரணாகக் கூட இருக்கலாம். பல நேரங்களில் அது முரணாகத்தான் இருக்கிறது. நீங்கள் நிஜ வாழ்வில் ஒருபோதும் பயன்படுத்தாத வசைச்சொல்லை மிக எளிதாகச் சமூக வலைதளத்தில் பயன்படுத்துவீர்கள். உங்களுக்கு அப்போது அதன் தீவிரம் உறைக்காது. நீங்கள் மிக எளிதாக அதைக் கடந்துவிடுவீர்கள். ஆனால் உங்களின் வசைச்சொல்லை படிக்கும் எதிர் தரப்பில் இருப்பவர் உங்களைத் தன் வாழ்நாள் எதிரியாகப் பாவிப்பார். நிஜ வாழ்வில் ஒரு வசைச்சொல் எந்தளவு அவரைப் பாதிக்குமோ அதே அளவு மெய்நிகர் உலகின் வசைச்சொல்லும் அவரைப் பாதிக்கும்.

காந்தி தனது அந்தரங்க வாழ்வைப் பகிரங்கமாக வெளிப்படுத்துபவராக இருந்தார். ஆனால் அது அவரே சொன்னது. வேறு ஒருவர் அவருக்குத் தெரியாமல் படக்கருவியை காந்தியின் படுக்கையறையில் வைத்து அதைப் பத்திரிக்கைகளுக்கு கொடுத்திருந்தால் காந்தியின் சொல்லுக்கு இருந்த வலிமை அதன் பின் இல்லாமல் போயிருக்கும். அவரது முழுமை சந்தேகத்திற்கு உள்ளாகியிருக்கும். அவர் அரசியல் வாழ்க்கையே முடிந்திருக்கும்.

காந்தி தன் அந்தரங்க வாழ்வை பகிரங்கப்படுத்தும்போது அவர் அதை அகங்காரத்தோடு செய்கிறார். அவர் மேலும் முழுமையானவராக மாறுகிறார். மேலும் சத்தியமானவராக ஆகிறார். அவர் எந்தவித பிறழ்வும் அற்றவராகிறார். ஆனால் அவர் தன் அந்தரங்க வாழ்வைப் பற்றி சொல்லும்போதே

அது எடிட் செய்யப்படுகிறது என்று நாம் உணர்வதில்லை. அதை அவர் தெரிந்து எடிட் செய்வதில்லை. ஆனால் அது நடக்கிறது. உலகில் எழுதப்பட்டுள்ள அனைத்து அந்தரங்க குறிப்புகளும் செப்பனிடப்பட்டவைதான். மனம் கொள்ளும் அதீத தாவுதல்களை நாம் குறிப்புகளில் சேர்ப்பதில்லை. அதற்கு ஒரு காரணம், அது நடந்த விதம், அதை பகிரங்கமாக முன்வைக்கிறேன் என்கிற அகங்காரம் ஆகியவற்றோடுதான் அதை செய்கிறோம்.

ஆனால் உங்களின் படுக்கையறை காட்சி உங்களின் அனுமதியின்றிச் செப்பனிடதல் இன்றி பலரின் பார்வைக்குச் சென்று சேரும்போது நாம் துணுக்குறுகிறோம். நாம் வன்புணர்வுக்கு உள்ளானது போல் உணர்கிறோம். ஒரு கூட்டு வன்புணர்வுக்கு உள்ளானவர் கொள்ளும் அதே அவமானத்தைக் கொந்தளிப்பைத் திருடப்பட்ட உணர்வை இதிலும் உணர்கிறோம். அது தற்கொலை வரைகூட இட்டுச் செல்கிறது. ஆனால் தன் பக்கத்து வீட்டுக்காரரின் வரவேற்பறையை கூட பார்க்கத் தயங்கும் ஒருவர் இணையத்தில் வெளியாகும் யாரோ ஒருவரின் படுக்கையறை காட்சியை பார்க்கும் போது அந்தத் தயக்கத்திலிருந்து விடுபடுகிறார். நமது ஆழ்மன இச்சைகள், பயங்கள் எந்தவித முகமுடியும் இல்லாமல் சமூகவலைதளங்களில் இணையத்தில் செயல்படுகின்றன. எப்போதும் மெய்நிகர் உலகில் பாதிக்கப்பட்டவருக்குத் தான் அது நிஜ வாழ்வில் பாதிப்பைச் செலுத்துகிறது. அதில் நுகர்வோராக இருப்பவர் அதை எளிதில் கடந்துவிடுகிறார்.

கனடாவில் பள்ளிச்சிறுமி ஒருத்தி சமூகவலைதளங்களில் வெளியான தன் நிர்வாணப் புகைப்படங்களால் தொடர்ந்து கேலிக்குள்ளாகி ஒரு கட்டத்தில் தற்கொலை செய்து கொண்டாள். அந்தச் செய்தியிலிருந்து உருவானதுதான் லென்ஸ் திரைப்படம். கேலியும் கிண்டலும் ஒரு துரோகத்தைவிட நம்மை ஆழமாகப் பாதிக்கிறது. துரோகம் இழைக்கப்படும்போதும், கொல்லப்படும் போதும், பழிவாங்கப்படும்போதும் நீங்கள் எதிர் தரப்புக்கு நிகரானவராக இருக்கிறீர்கள். கேலி கிண்டலுக்கு உள்ளாகும்போது நீங்கள் கீழானவராக மாறுகிறீர்கள். உங்களின் அகங்காரம் மிகத் தீவிரமாகச் சீண்டப்படுகிறது.

உங்களால் மறுதரப்பை எதிர்த்து ஒன்றுமே சொல்ல முடியாத சூழலில் அந்த இடத்தைவிட்டு விலகுதலும் ஒருகட்டத்தில் தற்கொலையும் கூட நிகழ்கிறது.

சமூகவலைதளங்களில் உருவாகும் உறவுகள் நிலையற்றவை. ஆனால் அதில் உருவாகும் உரையாடல்கள், கருத்து பரிமாற்றங்கள், உணர்வுகள் மெய் உலகத்திற்கு நிகரானவை. லென்ஸ் திரைப்படத்தில் வருபவன் எந்தப் பெண்ணுடனும் நிஜமான உடல்உறவை வைத்துக்கொள்வதில்லை. ஆனால் அவனது மனைவி இறுதியில் அவளிடமிருந்து விலகுகிறார். வீடியோ கேம் விளையாடும் ஒருவர் தன் எதிரிகளை எளிதாக துப்பாக்கியால் சுடுகிறார். அத்தனை கொலைகளைச் செய்து அவர் எதிராளியின் கோட்டையைக் கைப்பற்றுகிறார். நிஜ வாழ்வில் அவர் ரத்தத்தைக் கண்டால் மயங்கி விழுவவராக இருப்பார். Second life என்றோரு இணையதளம் இருக்கிறது. மெய்உலகம் முதல்வாழ்க்கையாக இருக்கும் போது இந்த இணையதளத்தால் உருவாகும் உலகம் இரண்டாம் வாழ்க்கையாக இருக்கிறது. இதில் நீங்கள் உறுப்பினராகி நீங்கள் விரும்பும் அடையாளத்தை உருவாக்கிக் கொள்ளலாம். இடம் வாங்கலாம். காதலிக்கலாம். மதம் மாறலாம். இதில் காதலித்தவர்கள் நிஜ வாழ்வில் திருமணம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

நடிகர் ராதிகா ஆப்தேவின் நிர்வாணப் படம் ஒன்று சமூக வலைதளங்களில் வலம் வந்தது. ஒரு பத்திரிகையாளர் அவரிடம் இது குறித்து நீங்கள் வருத்தப்படவில்லையா என்று கேட்டார். அந்தப் படத்தைப் பார்த்தவர்கள் அதைப் பகிர்ந்தவர்கள்தான் அவமானப்பட வேண்டும் என்று ராதிகா ஆப்தே கூறினார்.

அதற்குக் கேள்வி கேட்டவர், உங்களைப் புண்படுத்தியிருந்தால் மன்னிக்கவும் என்று சொன்னார். ராதிகா ஆப்தே பதிலுக்கு அதைப் பார்த்தவர்களும் பகிர்ந்தவர்களும் தான் புண்பட வேண்டும் என்று சொன்னார். பத்திரிகையாளருக்கு அதன்பின் என்ன பேசுவது என்று தெரியவில்லை.

அனுராக் காஷ்யப்பின் தேவ்டி திரைப்படத்தில் வரும் பள்ளி மாணவி தன்னைப் புணர்பவன் அதைப் படம்பிடித்து பகிர்ந்து கொள்ளும்போது துவள்கிறார். அவளுடைய தந்தையே அந்த வீடியோவைப் பார்த்தும் விடுகிறார். அவள் அவரிடம் நீங்கள் எப்படி அதை பார்க்கலாம் என்று கேட்கிறார். நீ ஒரு கோழை என்று திட்டி அவரது போலித்தனத்தைப் பாசாங்கைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார். தன் செயல் ஒருவகையில் அவரது மகளின் உடலுறவுக் காட்சியை அவளுக்கு தெரியாமல் அவளது படுக்கையறையில் எட்டிப்பார்ப்பது போன்றதுதான் என்பதை அப்போதுதான் அவர் உணர்கிறார். அவர் தற்கொலை செய்துக்கொள்கிறார். அவள் வீட்டை விட்டு வெளியேறுகிறார். தனக்கான வாழ்வைக் கண்டடைகிறார். ஆனால் அவள் அந்தக் கேள்வியைக் கேட்கும் வரை அவரால் தன் தவறை உணர முடியவில்லை. அவர் நிஜவாழ்க்கையில் தன் மகளின் அறைக்குச் செல்லும்போது கதவைத் தட்டிவிட்டு வரலாமா என்று கேட்டுவிட்டுச் செல்பவராக இருக்கலாம். ஆனால் இந்த மீறலை அதன் தீவிரத்தை அவரால் முதலில் உணரமுடியவில்லை. மெய்நிகர் உலகில் உங்கள் ஆளுமை மாற்றம் கொள்கிறது என்பது முக்கியமான விஷயம். நாம் வேறொருவராக மாறுகிறாம். நமது ஆழ்மன இச்சைகள் பசிகள் குரூரங்கள் கோபங்கள் கோழைத்தனங்கள் பாசாங்குகள் எந்தவித முகமுடியும் இல்லாமல் வெளியில் வருகின்றன. அங்கு நீங்கள் அடையாளமற்றவர். மெய் உலகின் தந்தை மெய்நிகர் உலகில் அந்தப் பெண்ணின் தந்தை இல்லை. அதே நேரத்தில் மெய்நிகர் உலகம் மெய் உலகத்தின் அதே பாதிப்புகளைப் பாதிக்கப்பட்டவருக்கு ஏற்படுத்துகிறது. அது மற்றொரு உண்மை. பாதிப்பவர் தன் பாதிப்பின் தீவிரத்தை உணராமலும் இருக்கச் செய்கிறது. அடுத்த தலைமுறை இன்றையத் தலைமுறையைவிட இந்த மெய்நிகர் உலகை எளிதாகக் கையாளும் என்றுத் தோன்றுகிறது.